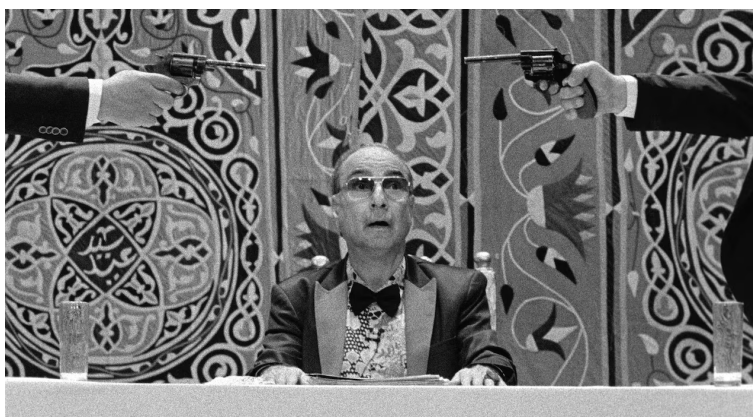

Interview

Het Parool

19-jarige in opstand tegen een dictator: 'Ik werd aangestoken door de schoonheid van de hoop van jonge activisten'

Voor haar in rijk zwart-wit gefilmde tweede speelfilm *East of Noon* creëert Hala Elkoussy een fantasierijke dystopie die verdacht veel trekjes van het autocratische heden heeft. 'Hou ik de status quo in stand als ik erbinnen kunst blijf maken?'

Still uit 'East of Noon'. Filmdepot

Joost Broeren-Huitenga 22 oktober 2025, 14:14

Bewaren

Delen

Sinds ze vanaf 2005 een residentie bij de Rijksakademie doorliep, woont de Egyptische kunstenaar en filmmaker Hala Elkoussy (51) afwisselend in Amsterdam en Caïro. Die beide leefwerelden waren van invloed op haar tweede speelfilm *East of Noon*, die in 2024 in première ging in een zijprogramma op het filmfestival van Cannes en nu eindelijk de Nederlandse bioscopen bereikt.

Advertentie

Blijf op de hoogte

Krijg een melding bij belangrijk nieuws van Het Parool.

In rijk zwart-wit (en een paar flarden kleur) schetst *East of Noon* een dystopische wereld waarin de exentrieke autocraat Showman Shawky zijn volk onder de duim houdt. De 19-jarige muzikant Abdo komt in opstand, in een allegorie waarin jeugdige hoop zowaar een

kans lijkt te hebben tegenover onderdrukking.

De wereld van *East of Noon* staat buiten de tijd, maar lijkt desondanks direct te spreken over de wereld van nu.

“Dat is precies waarom ik ervoor koos een fabel te maken. In de vrijheid van zo'n ruimte los van een concrete plaats en tijd kun je meer fundamentele, onveranderlijke dingen laten zien. Want er is altijd wel ergens een clown aan de macht die krankzinnige dingen doet – al is dat nu natuurlijk wereldwijd met de dag relevanter.”

Kunstenaar en filmmaker Hala Elkoussy: 'Als je kunst blijft maken in een ondraaglijke situatie, ben je er dan medeplichtig aan, doordat je die situatie legitimeert?' Getty Images for The Red Sea Int

Advertentie

Een simpele lezing is dat *East of Noon* draait om kunst als verzet, maar de film toont ook hoe complex dat is – ook de dictator zet theater in om het volk te onderdrukken, en de oude verhalenverteller Jalala heeft ook haar schaduwzijde.

“Dat komt voort uit een vraag die ik mezelf stel, een vraag waar elke

kunstenaar die kritisch werk maakt volgens mij mee worstelt: hou ik de status quo in stand als ik binnen die kaders blijf werken? Als je kunst blijft maken in een ondraaglijke situatie, ben je er dan medeplichtig aan, doordat je die situatie legitimeert? Zoals Jalala in de film zegt: er zijn geen engelen in de hel, we zijn allemaal een radertje in de machine.”

De revolutie komt van de jeugd. Wat inspireerde hun perspectief?

“Tijdens de Egyptische revolutie stond ik zij aan zij met jonge activisten, ik werd aangestoken door de schoonheid van de hoop die zij voelen. En ik heb een zoon van zeventien, dat helpt. Dat is een kant van het moederschap waar weinig over gesproken wordt: je gaat met nieuwe ogen naar de wereld kijken, en wordt je opeens bewust van dingen die je tot dan toe voor lief had genomen. Die ga je opnieuw waarderen, of juist voor het eerst bevragen.”

U woont afwisselend in Caïro en Amsterdam. De Egyptische kant van de film ligt aan het oppervlak, maar heeft uw werk ook iets Nederlands?

“Ik heb in Nederland ieder geval altijd een rijke voedingsbodem voor mijn werk gevonden. Dat heeft me aangemoedigd mijn eigen weg te kiezen. Toen *East of Noon* in Cannes in première ging, zei de programmeur dat hij nog nooit een film als deze uit het Midden-Oosten of Afrika had gezien. Dat zit hem volgens mij in de openheid die ik hier voel, het denken in mogelijkheden meer dan onmogelijkheden. Ik schrijf mijn films ook altijd in Nederland, hier is de horizon open.”

***East of Noon* is te zien in Eye en Cinema The Pulse.**
